

Anti-Gay – Mark Simpson

vågar vägra homosexism

Recension

Mark Simpson (ed.):

Anti-Gay, Freedom Editions (Cassells), London 1996, 163 sid.

After having discovered at Stonewall the Truth that gay is always good and having been set free by that discovery, at last seeing and showing things as they really are, gays have indeed changed the world and the shape of men's briefs forever. No wonder we feel so proud of our achievements. Isn't it fabby to be gay?!

Anti-Gay är en antologi texter sammanförda av Mark Simpson. Det dessa texter har gemensamt är att författarna, oavsett kön, sexualitet eller ålder med få undantag är just anti-gay. Eftersom ingen av dem betecknar sig *straight*, låter följande i förstone kanske lustigt, men jag har sällan stött på en samling så övertygade *anti-gayaktivister*. Vad man vänder sig emot är själva ordet "gay" och dess betydelse, dess funktion. På samma sätt som queer-aktivisterna anser man att "gay" är för snällt, att vara "gay" innebär att vara accepterad på ett heterosexistiskt samhälles villkor, inom dess ramar. Men i sin kritik nöjer man sig inte med det. Vissa av författarna drar sig inte för att trotsa hela sexologins terminologi; John Weir vill inte kalla sig gay, ej heller queer utan vill hellre bli misstagen för "a registered Republican".² Peter Tatchell menar att "the ultimate queer emancipation is the abolition of homosexuality and the eradication of the homosexual".³ Mark Simpson själv vänder sig i introduktionen mot "gaykulturen" som präglas av "mindless mediocrity".⁴ Det är här man hoppar till. I likhet med Weir, som enligt egen utsago inte vill kallas gay, är Simpson stjärnkolumnist i den gaykultur han själv kritiserar. Weir skriver essäer i *Details* om hur det är "att vara gay", med titlar som "I've never slept with a woman -- a gay man's journey into straight sex",⁵ och Simpson är en tämligen medioker och ofta publikfriande (med siktet inställt på en gay publik) kolumnist i brittiska gaymagasinet *Attitude*. Det tycks rimma illa med författarnas totala avståndstagande från gayvärlden i föreliggande publikation. Övervägande delen av bokens skribenter är dessutom aktivister i gayrörelsen, eller queergrupper som

OutRage! Man får alltså lätt intrycket att Simpson med följeslagare endast vill provocera och kittla, på det typiska *gaymaner*, de själva vill kritisera.

Men när man granskar texterna närmare finner man att det hela inte alls rimmar illa. Några av texterna utnyttjar visserligen en camp gayjargong för att provocera läsaren, men då i syftet att stimulera nytänkande. Vad man i själva verket proklamerar med *Anti-Gay* är ett upprop mot gayrörelsens cementhäckar; ett upprop mot gaybegreppet och mot en konstruerad identitet som förlorat sin funktion. Flera av skribenterna utgår från ett personligt utanförskap de upplever i det egna aktivistarbetet. I essän "Forbidden fruit"⁶ avhandlar Lisa Power (som är en av två skribenter som inte kallar sig anti-gay) vådan av att som "elitaktivist" komma ut som bisexuell i en homosexistisk miljö. Hon skildrar hur hon efter vad hennes kollegor kallar "ett snedsteg" med en man omedelbart frystes ut ur gruppen och dess arbete. Just bisexualitet och andra avvikelser från "gaynormen", och det hot de anses utgöra mot den etablerade gayvärlden är också det som mycket av diskursen i *Anti-Gay* under ytan i själva verket kretsar kring. Bisexuella ses i gayvärlden enligt flera av skribenterna som överlöpare, garderobsfall eller rent ut sagt fega individer. Att vara gay ses som snäppet bättre än att vara bi; "If a lesbian sleeps with a man she's not bisexual, she's adventurous"⁷, ett uttalande som pekar på ett totalt uteslutande av bisexualitet.

Det är detta *Anti-Gay* vill väcka debatt kring, och det är i detta *Anti-Gay* har sitt värde; är enbart "gay" människor med "gay" livsstil och "gay" värderingar de som skall arbeta för borttagandet av heterosexism och heterocentrism i samhället? Vart skall de "uteslutna" grupperna vända sig, de som inte faller in under gaynormen? Hur kan gayrörelsen, gayvärlden och allt vad begreppet gay står för tala i termer av acceptans och tolerans när man själv utövar gay homocentrism och gay homosexism? Som tankeväckare är *Anti-Gay* ett välkommet, intelligent och för många säkert efterlängtat tillskott i gay-, queer-, och post-queerdiskursen.

Kjell Holmstrand

Noter

1. Simpson, Mark (1996) "Gay dream believer: Inside the gay underwear cult" i Simpson (red.) *Anti-Gay*, s. 12.
2. Weir, John (1996 a) "Going in" i Simpson (red.) *Anti-Gay*, s. 34.
3. Tatchell, Peter (1996) "It's just a phase: Why homosexuality is doomed" i Simpson (red.) *Anti-Gay*, s. 35.
4. Simpson, Mark (red.) *Anti-Gay*, s. xiv.
5. Weir, John (1996 b) "I've never slept with a woman -- a gay man's journey into straight sex", *Details*, August 1996.
6. Power, Lisa (1996) "Forbidden fruit" i Simpson (red.) *Anti-Gay*, s. 55-65.
7. Den lesbiska fotografen Della Grace i Channel 4s program *Without walls -- Lesbians unclothed*, citerad i Eadie, Jo (1996) "Indigestion: Diagnosing the gay malady" i Simpson (red.) *Anti-Gay*, s. 66.